

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

croată

Swipe to change

Legislația națională

Croația

Pentru această versiune lingvistică nu există o traducere oficială.

Puteți accesa aici versiunea realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Vă reamintim că traducerea automată servește numai la înțelegerea contextului. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

-----română-----bulgarăspaniolăcehădanezăgermanăestonăgreacăenglezăfrancezăitalianăletonălituanianămaghiară
maltezăolandezăpolonăportughezăslovacăslovenăfinlandezăsuedeză

Constituția Republicii Croația

Constituția Republicii Croația

Cele mai importante acte normative în materie penală

Codul penal (*Kazneni zakon*) [Narodne Novine (NN; Monitorul oficial al Republicii Croația) nr. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 și 126/19]

Noul Cod penal, care a intrat în vigoare în prima zi a anului 2013, a introdus prevederi noi, cum ar fi pedepse mai mari și termene de prescripție mai lungi, precum și noi infracțiuni, cum ar fi neplata salariilor, conducerea în mod iresponsabil a unui vehicul și jocurile de noroc ilegale. Prin modificările Codului penal din decembrie 2012 în materie de răspundere penală, posesia de droguri pentru uz personal a devenit o infracțiune minoră.

Codul penal cuprinde o parte generală și o parte specială:

(A) Partea generală a Codului penal conține dispoziții aplicabile tuturor infracțiunilor. Aceste dispoziții reglementează principiile generale privind caracterul pasibil de pedeapsă al faptelor, amenzile și sancțiunile penale.

(B) Partea specială a Codului penal conține definiția fiecărei infracțiuni și pedeapsa aferentă, precum și infracțiunile și pedepsele aferente în temeiul altor legislații. Categoriile de infracțiuni prevăzute în Codul penal croat sunt:

- infracțiuni contra umanității și a demnității umane;
- infracțiuni contra vieții și a integrității corporale;
- infracțiuni contra drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- infracțiuni legate de ocuparea forței de muncă și contra securității sociale;
- infracțiuni contra libertății persoanei;
- infracțiuni contra vieții private;
- infracțiuni contra onoarei și a reputației;
- infracțiuni contra libertății sexuale;
- infracțiuni de abuz sexual și exploatare sexuală a copiilor;
- infracțiuni contra căsătoriei, a familiei și a copiilor;
- infracțiuni contra sănătății umane;
- infracțiuni contra mediului;
- infracțiuni contra siguranței generale;
- infracțiuni contra siguranței rutiere;
- infracțiuni contra patrimoniului;
- infracțiuni contra economiei;
- infracțiuni contra sistemelor informatice, a software-urilor și a datelor;
- infracțiuni de falsificare;
- infracțiuni contra proprietății intelectuale;
- infracțiuni contra ordinii publice;
- infracțiuni contra sistemului judiciar;
- infracțiuni contra ordinii publice;
- infracțiuni contra dreptului de a vota;
- infracțiuni contra Republicii Croația;
- infracțiuni contra unui alt stat sau a unei organizații internaționale și
- infracțiuni contra forțelor armate ale Republicii Croația.

Codul de procedură penală (*Zakon o kaznenom postupku*) (NN nr. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – Ordinul și Decizia Curții Constituționale a Croației, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 și 126/19)

Codul prevede principiul că nu se poate condamna o persoană nevinovată și că autorii infracțiunilor sunt sancționați în temeiul dispozițiilor prevăzute de lege pe baza unor proceduri desfășurate în mod legal în fața unei instanțe competente.

Urmărirea și acțiunea penală se efectuează doar în temeiul normelor și al dispozițiilor stabilite în cod.

Codul de procedură penală transpune următoarele reglementări ale UE în sistemul juridic croat:

Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010);

Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (JO L 101, 15.4.2011);

Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarii sexuale a copiilor și a pornografiei infantile (JO L 335, 17.12.2011);

Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012);

Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008);

Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012);

Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013);

Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014);

Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JO L 151, 21.5.2014).

Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016).

Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1).

Acțiunea penală este inițiată de procuror.

În cazul infracțiunilor în cazul cărora acțiunea penală se inițiază *ex officio* este competent un procuror al Republicii (*državni odvjetnik*), iar în cazul infracțiunilor în cazul cărora acțiunea penală se pune în mișcare prin acțiune privată, este competent un acuzator privat. În cazul anumitor infracțiuni prevăzute de lege, acțiunea penală sunt inițiată de procuror doar la cererea prealabilă a victimei. Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, procurorul trebuie să inițieze acțiunea penală atunci când există motive rezonabile să se creadă că o anumită persoană a comis o infracțiune pentru care se inițiază acțiunea penală *ex officio* și dacă nu există impedimente legale pentru urmărirea penală a persoanei în cauză.

Dacă procurorul nu identifică motive pentru inițierea sau efectuarea urmăririi penale, cazul poate fi susținut de victimă, ca parte vătămată, în calitate de acuzator, în temeiul dispozițiilor menționate în prezentul cod.

Legea privind consecințele juridice ale condamnării, ale cazierelor judiciare și ale reabilitării (*Zakon o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji*) (NN nr. 143/12 și 105/15)

Această lege reglementează consecințele juridice ale condamnării, organizarea, păstrarea, disponibilitatea, furnizarea și ștergerea datelor din cazierele judiciare și schimbul internațional de date privind cazierele judiciare, precum și reabilitarea.

Legea conține dispoziții care sunt în conformitate cu următoarele acte ale Uniunii Europene:

Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierele judiciare între statele membre;

Decizia 2009/316/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 de instituire a Sistemului european de informații cu privire la cazierele judiciare (ECRIS) în aplicarea articolului 11 din Decizia-cadru 2009/315/JAI.

În Croația, cazierele judiciare sunt organizate și gestionate de ministerul responsabil de sistemul judiciar, care este îndeplinește și funcția de autoritate centrală în schimbul acestor date cu alte state (denumit în continuare: ministerul).

Cazierele judiciare sunt păstrate pentru persoanele fizice și pentru persoanele juridice care au fost condamnate în Croația pentru infracțiuni printr-o hotărâre definitivă. De asemenea, se păstrează caziere judiciare pentru cetățenii croați și pentru persoanele juridice cu domiciliul în Croația, care au fost condamnate pentru infracțiuni printr-o hotărâre definitivă în afara Croației, dacă aceste date au fost comunicate ministerului.

Cazierele judiciare includ și o listă a persoanelor condamnate printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni de abuz sexual și exploatare sexuală a copiilor, precum și pentru alte infracțiuni menționate la articolul 13 alineatul (4) din această lege.

(A) În Croația, cele mai importante legi în materie civilă, comercială și administrativă sunt:

Legea privind obligațiile civile (*Zakon o obveznim odnosima*) (NN nr. 35/05, 41/08 și 125/11)

Această lege reglementează fundamentele obligațiilor civile (partea generală) și obligațiile civile contractuale și extracontractuale (partea specială).

Părțile au libertatea de a-și reglementa obligațiile civile, însă acestea într-un mod care să nu contravină Constituției, reglementărilor obligatorii și moralității publice.

Legea privind proprietatea și alte drepturi materiale (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*) (NN nr. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 și 152/14)

Această lege stabilește drepturile persoanelor asupra bunurilor; normele acestei legi se vor aplica și drepturilor asupra bunurilor care sunt supuse unor regimuri juridice speciale, cu excepția cazului în care sunt contrare unui astfel de regim.

Orice dispoziție prevăzută de lege referitoare la dreptul de proprietate și proprietari se aplică *mutatis mutandis* tuturor celorlalte drepturi materiale, cu excepția cazului în care se prevede altfel în lege sau a cazului în care rezultă altfel din natura lor juridică.

Legea privind succesiunea (*Zakon o nasljedivanju*) (NN nr. 48/03, 163/03, 35/05 – Legea privind obligațiile civile și 127/13)

Această lege reglementează dreptul privind succesiunea și normele care se aplică instanțelor, altor autorități și persoanelor autorizate în materie de succesiune.

Legea privind cadastrul (*Zakon o zemljišnim knjigama*) (NN nr. 63/19)

Această lege reglementează aspecte referitoare la statutul juridic al bunurilor imobile pe teritoriul Croației, care sunt relevante pentru transferul dreptului de proprietate, și reglementează și modalitatea și forma păstrării registrelor funciare (cadastrului) (*gruntovnica*) în cazurile în care nu au fost stabilite dispoziții specifice pentru anumite parcele de teren.

Legea de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*) (NN nr. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – textul consolidat, 25/13 și 89/14)

Această lege reglementează normele de procedură în temeiul cărora instanțele soluționează litigiile referitoare la drepturile fundamentale și la obligațiile persoanelor și cetățenilor, relațiile personale și familiale ale cetățenilor, precum și la litigiile de muncă, cele comerciale, privind proprietatea și alte litigii civile,

cu excepția cazului în care au fost stabilite dispoziții prin lege pentru ca instanțele să hotărască în ceea ce privește aceste litigii în temeiul altor norme de procedură.

Legea privind executarea silită (*Ovršni zakon*) (NN nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 și 73/17)

Această lege reglementează procedurile prin care instanțele și notarii publici asigură soluționarea cererilor de despăgubire pe baza actelor executorii și a actelor autentice (proceduri de executare silită) și procedurile prin care instanțele și notarii publici aplică măsuri de garantare a creanțelor (măsuri conservatorii), cu excepția cazului în care se prevede altfel printr-o lege separată. Raporturile juridice materiale stabilite pe baza procedurilor de executare silită și a procedurilor privind garantarea creanțelor sunt, de asemenea, reglementate prin această lege.

(B) Cel mai important act legislativ privind cooperarea judiciară:

Legea privind dreptul internațional privat (NN 101/17)

Aceasta reglementează:

legea aplicabilă raporturilor de drept privat cu un element de extraneitate;

competența instanțelor și a altor autorități ale Republicii Croația în ceea ce privește chestiunile juridice care au ca obiect raporturile vizate la punctul 1; recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate de instanțele străine în chestiunile juridice care au ca obiect raporturile vizate la punctul 1.

Informații suplimentare:

<https://pravosudje.gov.hr/pristup-informacijama-6341/zakoni-i-ostali-propisi/zakoni-i-propisi-6354/6354>

Mai multe

Ultima actualizare: 01/10/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.